

Конференција

ФРАНЦУСКЕ РЕВОЛУЦИЈЕ 230 ГОДИНА ПОСЛЕ – КРИТИЧКИ ПОГЛЕД

Институт за политичке студије, Београд, Србија

14-15 октобар 2019.

Мало је историјских догађаја који су претендовали на толико радикалну и толико свеобухватну промену стварности, као што је то био случај са Француском револуцијом (1789-1799). Истовремено, упркос њеном радикализму, мало је догађаја у светској историји око којих је, барем на континенту, створен толико чврст консензус. Позитивно се не вреднује само Револуција, као појединачан догађај, него се и све њене (идејне) последице прихватају без критичког преиспитивања. Са друге стране, мрачне стране Револуције се превише често интерпретирају само као претеривања и застрањивања или као кварење у основи позитивних идеја. У том контексту, за критичари Револуције често су изгурани на маргине и као и у време Револуције, етикетирани као „опскуранти“.

Доминантна црно-бела слика која постоји у јавности далеко је од објективне историјске стварности. Годишњица Француске револуције послужиће нам као повод за критичко преиспитивање како Револуција као догађаја, тако и њених идеолошких поставки, интелектуалних корена, те духовних и политичких последица које је оставила за собом. Под последицама Револуције треба имати у виду и њено интелектуално завештање, односно њен утицај на формирање модерних политичких идеологија, а посебно оних тоталитарних.

Имајући у виду да је већ по избијању Револуција политизовала и поделила јавност широм Европе у мери у којој то раније није био случај, те да је готово сваки појединачни политички мислилац деветнаестог столећа морао је дефинисати свој став према револуционарним идејама, потребно и критички преиспитати утицај револуционарних, односно контрареволуционарних идеја и ван Француске. Поставља се питање у којој мери је становништво европских држава заиста било спремно да прихвата француске идеје, односно да се солидарише са револуционарима у Паризу. Посебно питање је и питање канала преко којих су се револуционарне идеје шириле у европским земљама. Ово питање је значајно с обзиром на делатност „ходочасника револуције“ и различитих клубова у европским земљама, који су служили као центри за ширење револуционарне пропаганде, односно као подршка француској војсци. У вези са револуционарним идејама ваља поново осветлити везу између револуционарног терора, како у Француској тако и ван ње, и револуционарних идеала. Данас више не може бити никакве сумње у то да терор, у оним размерама у којима се појавио током Револуције, није био тек случајни и појединачни излив насиље, него да је био чврсто уграђен у саме постулате Револуције, као њен неодвојиви део.

У вези са политизацијом јавног мњења под утицајем револуције, потребно је поклонити посебну пажњу и контрареволуционарном табору, који је био далеко мање хомоген него што се то може изгледати на први поглед, јер нису се сви противили Револуцији из истих разлога, нити су јој супротстављали исти идеал. Европске монархије нису биле спремне за рат идејама, тако да је духовна одбрана од Револуције махом препуштена појединачним писцима, тек понекад окупљеним око једног броја релативно краткотрајних часописа. Не треба губити из вида ни чињеницу да су многи од оних који су у почетку одобравали Револуцију, убрзо постали њени жестоки критичари (Едмунд Берк, Луј де Бонал, Фридрих фон Генц, Јозеф Герес).

Добродошли су радови на следеће теме:

- Интелектуални узроци и идеолошки корени Револуције
- Ток Револуције и њени злочини
- Делатност симпатизера Револуције ван Француске
- Појединачне побуне и завере у европским државама и њихова веза са Француском
- Утицај и последице Револуције на друге европске државе
- Одбрана европских монархија против револуционарних идеја
- Критика Револуције и контрареволуционарна мисао у Француској и Европи
- Идејни и рат памфлетима у Европи
- Перцепција Револуције у Европи данас – догматизација Револуције
- Интелектуално завештање Револуције
- Савремене идеологије и однос према Револуцији

Апстрактне, не више од 500 речи, слати на frcb@ips.ac.rs до 30. 4. 2019. Обавештење о прихватању рада биће послато до 30. 5. 2019.

Радни језик конференције је енглески.

Институт за политичке студије покрива трошкове смештаја за учеснике.

Радови презентовани на конференцији биће објављени у зборнику.